

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ČERVEN 2011

č. 6

MAMI, MOHU SI PŮJČIT OD TEBE 50 KORUN?

Dostal jsem do mailové pošty zajímavý text. Některé zajímavé přepošu a jiné jdou do koše. Tenhle mě ale tak trochu donutil se zamyslet. Text krácený vám dávám ke čtení.

Z práce se pozdě vrátila domů žena, unavená a podrážděná. Když se usadila, přišel k ní její šestiletý syn. „Mami, můžu se tě na něco zeptat?“

Máma: „Jistě, ptej se?“

Syn: „Mami, kolik vyděláš za hodinu?“

Máma: „Proč se mě na to ptáš?“ Odpověděla žena nazlobeně. „Jen to chci vědět. Řekni mi prosím, kolik si vyděláš za hodinu?“ „Když to musíš vědět, tak je to 100 korun za hodinu.“

„Ach jo,“ povzdechl si chlapec se svěšenou hlavou. „Mami a mohu si půjčit od tebe 50 korun?“

Matka byla bez sebe:

„Jestli ses ptal jen proto, že si chceš půjčit na nějakou pitomou hračku, nebo jiný ne-

smysl, tak odpochoď zpátky do svého pokoje a jdi spát. Přemýšlej o tom, proč jsi tak sobecký. Já se v práci nedřu jen pro nějakou dětskou lehkovážnost.“

Chlapec potichu odešel do svého pokoje a zavřel za sebou dveře.

Žena usedla a chlapcovy otázky ji rozzlobily ještě víc. Jak se ji může takhle ptát, jen aby dostal nějaké peníze? Asi po hodině se žena uklidnila a začala přemýšlet:

Možná, že na něco opravdu těch 50 korun potřeboval.

A moc často si o peníze neříkal. Žena přistoupila ke dveřím do chlapcova pokoje a otevřela je. „Už spíš, synku?“ zeptala se.

„Ne, mami, jsem vzhůru,“ odpověděl chlapec.

„Přemýšlela jsem, možná jsem na tebe zbytečně vyjela,“ řekla žena. „Byl to dlouhý, úmorný den a já si na tobě všechno vylila. Tady máš těch 50 korun, které jsi chtěl.“

Malý chlapec se posadil a usmál. „Ach, mami, moc děkuju,“ zajásal. Pak sáhl pod polštář a vytáhl pár zmuchlaných bankovek.

Žena viděla, že už nějaké peníze má a pocítila, jak se ji znovu zmocňuje hněv.

Chlapec spočítal všechny své peníze a pak pohlédl na matku.

„Proč chceš víc peněz, když už nějaké máš?“, zabručela matka.

„Protože jsem neměl dost, ale teď už mám,“ odpověděl chlapec.

„Mami, teď mám 100 korun. Můžu si koupit hodinu tvého času? Prosím, přijď zítra dřív. Mohli bysme spolu večeřet.“

Žena byla zdrcena. Objala svého malého syna a prosila ho za odpuštění.

Možná vás rozlítostnil tenhle příběh. Snad je vymyšlený snad skutečný. Zrcadlí, že dnešní člověk je rozlítán na všechny strany a některé skutečnosti pro nás základní (tvoření a udržování vztahů), bereme někdy jako samozřejmost, a tedy je odkládáme na druhou kolej. Vztahy tvoří naše zázemí bytí (existence, ale ne materiální), bez kterých není domov, jako přístřeší v kterém se cítíme být v bezpečí po všech těžkostech a náročnostech dne. Často býváme unaveni a nechce se nám něco tvořivého konat..

Dát si sklenku vína nebo šluk cigaretového dýmu, pustit televizi, to dovedeme a to je pro mnohé nejlepší způsob regenerace... Někdo jde na zahrádku, do sklípku, na kolo...

Jiní vyhledávají své známé k prožití pár chvil společné blízkosti. Sdílejí se se svými názory, zážitky z cest, života...

Odkrývají něco ze sebe, a tak se tvoří porozumění, poznání, přátelství. To potřebujeme a ceníme si toho. Křesťan by měl ale chtít víc.

Dítě žebra o čas své matky, protože se cítí být osamoceno v blízkosti těch, kte-

ré má rádo. Nikdo se mu nevěnuje. Jen to potřebné (vaření, praní, úklid, kontrolování...).

Co myslíte? Nemůže v našem příběhu být dítětem Bůh a matkou naše Já?

Zemřeme-li zítra, firma, u které pracujeme si za nás najde náhradu během několika hodin. Rodina a přátelé, které opustíme, budou cítit ztrátu po zbytek života, ale čas a někdo jiný, nahradí naše místo. A co On? Bůh? Emauzští učedníci dovolili „Pocestnému“ vykládat vše, co se na Něho vztahovalo v Písmu a jim hořelo srdce.

Nechat Boha mluvit do našeho života, příbězích, vztahů znamená mít čas, ale jiný než o přestávce mezi nádechem a výdechem.

Pomalou končí Velikonoční období. Dosahuje v tomto měsíci své naplnění slavností Seslání Ducha Svatého. Myslíte, že z našeho duchovního horizontu odejdou také skutečnosti naší víry, jako jsou: „Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má život věčný... (Jn 5, 24). Nebo že těm, co milují Boha, všechno napomáhá k dobrému (Rim 8, 28)?

Že bude s námi po všechny dny až do konce světa (Mt 28, 20)?

Na tenhle obraz se potřebujeme soustředit uprostřed svých každodenních zájmů a povinností. Bůh dodrží své přísliby! Má pro nás svůj plán! Nezáleží na tom, v jakých životních okolnostech se právě nacházíme, jeho celková vize pro nás se nikdy nemění. Když prožíváme jakékoliv těžkosti nebo utrpení, náš život se odvíjí dál a jsme to my, kteří si potřebujeme udržet Boží lásku a jeho záměry v popředí svého myšlení.

Koupil si náš čas svým křížem. Někdy na to ale zapomínáme...

o. Lukáš St. Buchta

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

Osobní povolání

Vráji Bůh volal na Adama a ten mu odpovídal. V boholidském rozhovoru patří první slovo Pánu, neboť Pán tím slovem dává existenci každému tvoru. Člověk je povolán, aby byl takový či jinaký, má vlastní, individuální, povolání. Boží povolání se značně liší od toho, co nazýváme povoláním ve světském smyslu.

První rozdíl se týká jisté chvíle v životě. Když se nějaký mladík rozhodne zvolit povolání, svá studia, svou práci, předpokládá se, že dospěl k určité zralosti, že existuje, žije v čase. Nejprve je tedy jeho existence a teprve pak volba jeho cesty. Božské povolání postupuje opačně. Bůh od věčnosti předurčí člověka k tomu, aby vykonal nějaké dílo, dává mu existenci, čas a všechny potřebné podmínky, aby uskutečnil božský plán. Avšak schopnost uvědomit si toto povolání a přijmout je přichází časem, později, ve chvíli, kterou také Bůh předvídal.

Druhý rozdíl se týká přirozené vhodnosti k předvídané práci. V různých zemích se provádějí psychologické prověrky, aby se odhalilo, k jakému zaměstnání má člověk dary. Předpokládá se, že bude šťastný, když zvolí činnost, kterou bude moci provádět snadno a s chutí. Boží povolání, která známe z Písma svatého, překvapí svou opačnou metodou. Boží hlas člověk uslyší náhle, proti všemu očekávání, povolání se cítí nezpůsobit k provedení díla, k němuž jsou povolání, koktají překvapením jako např. prorok Jeremiáš: „Stalo se ke mně slovo Hospodinovo: Dříve než jsem tě vytvořil v životě *matky*, znal jsem tě, dříve než jsi vyšel z lůna, posvětil jsem tě, dal jsem tě národům za proroka.' Nato jsem odpověděl:

„Ach, Panovníku Hospodine, nevím, jak bych mluvil. Jsem přece chlapec.' Ale Hospodin mi řekl: „Neříkej: Jsem chlapec. Všude, kam tě pošlu, půjdeš a všechno, co ti přikážu, řekneš" (*Jer1,4-7*).

Svatý Ignác se dlouho zmítal v nejistotách, v jaké formě uskutečnit své povolání. Rozhodl se vydat se do Říma, aby tam hledal pomoc. Když se blížil k městu, dostalo se mu v kostelíku v La Storta následujícího potvrzení od Boha – zdálo se mu, že vidí Krista s křížem na ramenou a blízko něho věčného Otce, který mu říkal: „Chci, aby sis vzal tohoto za svého služebníka.“ A tak si ho Ježíš vzal a řekl: „Chci, aby mi sloužil.“

A tedy se klade praktická otázka: Kde a jak slyšíme Boha, který volá? O této otázce se mnoho diskutovalo ve vyhraněném případě povolání ke kněžství nebo řeholního povolání. Někteří autoři kladli hlavní důraz na prostřednictví církve. Je tedy povolán Bohem ten, kdo je povolán právoplatnými církevními představenými ke službě. Svátý Tomáš Akvinský naopak dává přednost vnitřnímu povolání v srdci inspirovanému Duchem svatým, které se projevuje vytrvalou touhou jít po určité duchovní cestě. Předpokládá upřímnou a stálou modlitbu, aby byl člověk osvícen. Vskutku oba dva hlasy Boha, jak vnitřní, tak vnější, se musí sladit. Služba církve se soustřeďuje především na to, aby napomáhala rozlišovat, který vnitřní hlas je opravdu božský a který je iluzorní. Co se tvrdí o kněžských a řeholních povoláních, platí různou měrou pro všechna Boží povolání.

Z knihy T. Špidlík: Znáš Boha Otce?

SVATÍ VE ZNOJEMSKÝCH KOSTELÍCH

SVATÝ ZIKMUND

Svatý Zikmund je vyobrazen v kostele sv. Mikuláše ve vitráži v kapli Božího hrobu, která je na levé straně lodi kostela.

Zikmund, král byl synem burgundského krále Gundobalda a jeho sídlem byl Lyon. Již v 5. stol. přijalo Burgundsko křesťanství ariánského typu; za Zikmundovy vlády po r. 516 bylo obráceno na katolickou víru sv. Avitem, biskupem ve Vienne. Sám Zikmund se o šíření víry velmi zasazoval a založil první germánský klášter v Saint-Maurice v sittenské diecézi. Zavedl v něm nepřetržitý zpěv žalmů. Náboženská horlivost však byla v protikladu s činem, kterého se dopustil z návodu své druhé manželky. Ta obvinila jeho syna Sigerika, že se chce zmocnit trůnu a ukládá o otcův život. Zikmund jí uvěřil a dal svého syna r. 522 zardousit. Ihned však svého skutku litoval a sám si uložil přísné pokání. Jeho čin ho však zbavil podpory krále Theodoricha. Toho využili Frankové, kteří r. 523 vpadli do Burgundska. Zikmund jim nebyl schopn

čelit. Uchýlil se i s rodinou do kláštera Saint-Maurice, kde byl zajat i s manželkou a dětmi. Byli odvečeni do Orléansu a r. 524 zavražděni a vhozeni do studně. Jeho smrt smazala v očích současníků jeho provinění a začal být uctíván jako světec. Jeho ostatky byly uloženy v Saint-Maurice, odkud je r. 1365 z větší části přenesl do Prahy císař Karel IV. Od té doby je Zikmund zařazován mezi české patrony.

Z knihy D. Attwatera: Slovník svatých

CHARITA

Poděkování ředitele za Postní almužnu

Dovolte mi, abych vám všem, kteří jste se zapojili do Postní almužny 2011, upřímně poděkoval za váš finanční dar. Vaše odhodlání zapojit se do této postní starobylé křesťanské tradice je projev nej-

větší lásky k bližnímu. Rád bych poděkoval také všem kněžím za jejich podporu této postní akce ve svých farnostech a mezi věřícími.

*S hlubokou vděčností
Mgr. Evžen Adámek*

Výtěžek Postní almužny použijeme na financování operací a léčebných výdajů vážně nemocných a umírajících chudých dětí na Ukrajině.

K 20. květnu 2011 bylo odevzdáno 98% almužen s částkou 72. 337,- Kč. Konečné výsledky najdete na našich webových stránkách www.znojmo.charita.cz

Návštěva biskupa Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho

biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle. Během jeho návštěvy zavítal do všech zařízení,

Dne 18. května 2011 navštívil Oblastní charitu Znojmo biskup

Monseigneur Jindřich Bartoš děkan znojemský a duchovní asistent Charity Znojmo otec Jindřich Čoupek. Chtěli bychom otci biskupovi poděkovat za jeho návštěvu a jsme rádi, že se mu u nás líbilo.

*Veronika Miholová
Oblastní charita Znojmo*

DO PIS NEMOCNÝM – NEJEN NEMOCNÝM

Krása stáří

Na Východě se přímo vžila jakási nepsaná instituce *starců*, jakožto omilostněných zdrojů moudrosti, kteří se k tomu dopracovali svým duchovním životem.

Je také zajímavé, jakou mají starci pozici v nebeském království. V knize Zjevení: „... na trůnech sedělo 24 starců ... mezi těmi starci stojí Beránek ... andělé stáli okolo trůnu a starců ... zpívali novou píseň před těmi starci...“ (Zj 4,4; 5,6; 7,11; 14,3) Všichni tito „starcí“ zde nejsou jako odepšané bytosti v domově důchodců, nýbrž vážené, důležité, zasloužilé osobnosti!

Kdo tyto stránky čteme až ve stáří – prakticky nemáme pro co se rozhodovat.

Chceme žít a růst až do života v nebeském království! Bůh stvořil jen jeden život a smrt; podle dr. Kubler-Rossovové je jen přechodem z jedné fáze života do fáze druhé.

Tvrdí se, že skleróza mozku nebo mozkových cév patří zákonitě ke stáří. Tvůrčí schopnosti umělců to vyvracejí. Ovšem jako každý hmotný orgán se nějakým ochabováním může projevit. Často se to projeví v ochabování paměti.

Co s tím?

Zase se zde ukáže rozdíl mezi věřícím a nevěřícím. Nevěřící a ten, který stávl jen na svých tělesných schopnostech, bude většinou tímto konstatováním otrá-

ven, negativně naladěm. Co je však horšího: jestli se celý život nenaučil dennímu zpytování svědomí a hledání chyb na sobě, začne podezřívát své okolí: že ho okrádají, že mu schválně něco schovávají, co pak nemůže najít, že se mu mstí, že se mu posmívají, že se všichni proti němu spikli. Když pak svou „ztracenou“ věc, kterou si sám někde schoval, přece jen najde, tak zase podezřívá okolí, že mu to nastražili, aby si z něj dělali legraci. A je z toho psychiatrie a dotyčný je pak nesnesitelný svému okolí – a nakonec i sám sobě. Prokletí celoživotního materialistického způsobu života!

Věřící člověk musí mít zásadně smysl pro humor. Udělá si z toho legraci, vysměje se sám sobě, ví, že chyba je na něm a ne na druhých, popř. to svede v legraci na ufony – a hledá, až věc najde. A pak má z nalezené věci radost.

Nekritický – většinou tedy také nevěřící člověk když mu slábně sluch, podezřívá okolí, že si o něm povídají – a schválně potichu, aby to neslyšel. Že ho pomlouvají, posmívají se mu. Něco přece zaslechne nebo nějakou grimasu zachytí – a všechno si vykládá proti sobě. Jeho podezřívavost se stává nesnesitelnou. A sám je nešťastný, je chudák, lituje se, popř. závidí ostatním.

Věřící člověk ví, že se má vychovávat v pokoře. Vždyť nemusím všechno slyšet. Mohu se tím víc zaměstnávat střelnou modlitbou. A jestli si ostatní o mně povídají, pomlouvají mě, posmívají se mi – jen ať si poslouží! Krista Pána také pomlouvali.

Totéž se děje se slábnutím zraku. Člověk nejen že všechno nevidí, ale něco vidí špatně, a je-li naladěm, nebo dokonce zvyklý podezřívát, vidět všude něco špatného, stává se otráveným morousem.

Když o něco zakopne, podezřívá lidi, že mu to schválně do cesty postavili. Je-li jeho víra polovičatá, dovede i Pánu Bohu vyčítat, že je slepý. Ještě horší je – má-li bujnou fantazii – „vidí“ nějaké neskutečné obrazy, může vidět ďábla, ale také anděly nebo svaté a může propadnout náboženským halucinacím a může končit psychózou na psychiatrii. Ty vidiny na něj mohou vysílat škodlivé paprsky a chtít ho zničit. MUDr. Skalická a kol. uvádí, že u většiny stařeckých duševních chorob byly zjištěny v anamnéze premorbidní psychotické rysy osobnosti, někdy se sklonem k alkoholu. (Psychiatrická gerontologie – Čs. psychiatrie) Jak tedy záleží na způsobu myšlení a života během celého života!

Existuje jedna rada pro kvalitní duchovní život: prožívat každou událost, jako kdyby to člověk viděl a prožíval poprvé – s žasnutím a děkováním. Skleróza ve stáří, kdy nám paměť vynechává, je k tomu úplně výbornou příležitostí!

A tak – co bychom dožívali svůj život jako vychozené stroje, když ho můžeme žít radostně a tvořivě jako vrchol a jako přípravu na krásu věčnou!

Tvrdí celá řada velikánů života, že *jedině* stářím a ve stáří může člověk uzrát k nejkrásnějším zážitkům a k nejkrásnějšímu pohledu na život, na hodnoty. Až má za sebou celoživotní hledání a zklamání a zkušenosti a cepování životem, a hlavně naším Mistrem a Pánem do krásy a čistoty, která je v odvěkém plánu Božím (viz sv. Pavel k Efeským). A až „prodá“ – dobrovolně nebo nedobrovolně – všechny ty zavádějící vazby těla a světa. Proto se nedivme, že největší svá díla vytvořili umělci až ve stáří – zákonitě!

Z knihy L. Kubíček:

Život největší umělecké dílo

JSEM ČLOVĚK

Z úvah nad českým překladem katechismu „Věřím“ schváleného ve Vatikánu 14.9.2007.

Narodil jsem se, žiji na této planetě ve společnosti mnoha lidí, mezi zvířaty a rostlinami a uprostřed všeho dalšího, co žije na této Zemi.

Lidé mohou vidět a slyšet, učit se a pamatovat si, pozorovat a srovnávat, myslet a plánovat.

Mohou tvořit krásné věci: obdělávat půdu, stavět domy, léčit choroby, darovat život. Mohou bádát ve vesmíru, létat na Měsíc a dosahovat mnoha dalších úžasných vědeckých úspěchů.

Jenže stejně tak mohou zapojit svou vůli a svůj rozum do služby zla; a na příklad ničit životy jiných lidí, dětí, starých a nemocných

Lidé se potkávají, hovoří spolu, učí se jeden od druhého. Potřebují jeden druhého. A stále hledají odpověď: Proč jsem přišel na tento svět? Proč musím umřít? Existuje nějaký konečný důvod, který dává životu smysl dokonce i v utrpení?

Ve všech dobách a u všech národů hledali a hledají lidé Boha. Každý člověk může v mnohotvárném řádu stvoření poznat Boží dílo. Protože v díle se zrcadlí ten, kdo je stvořil.

Bůh je ten, kdo vytvořil existenci, vytvořil čas, prostor, hmotu a energii. A tyto procesy stále pokračují, svět se neustále vytváří. Bůh není „bývalým“ Stvořitelem – on je Stvořitelem stále – zařizuje, aby se stále tvořily nové a nové věci.

Svět je závislý na Bohu jen ve své existenci. Ale současně dal Bůh světu a

lidem jakousi „autonomii“ – schopnost tvořit stále nové a nové věci. I za cenu toho, že se tato „lidská tvořivost“ stává Bohu jistým omezením a rizikem, že se vše může stát nekontrolovatelným. Lidé mohou být čestní i neupřímní, pravdiví i lživí, dobří i nedobří, dokonce i zlí...

Může existovat pýcha, lakomství, hněv, nestřídmost, lenost, chtivost, závist, nedůvěra, podezřívavost, podvod, krutost, nenávisť, předsudky, pomsta, sobectví, nespravedlnost, žádostivost, chamtivost, ponižování a vykořisťování....

Ale stejně tak může existovat láska, dobrotu, radost, věrnost, pravda, spravedlnost přátelství, důvěra, srdečnost, čestnost, nezištnost, soucit a odpuštění.....

Křesťané jsou přesvědčeni, že právě proto dal Bůh lidem dar svobodné vůle: protože jediné svobodná vůle, třebaže umožňuje zlo, umožňuje i lásku, dobrotu a radost.

Jsou přesvědčeni, že „Homo sapiens“ je schopen samostatně se rozhodnout, zda bude žít v osobním vztahu k Bohu a v harmonii s ním, nebo jej bude tvrdošíjně odmítat a zavrhouvat.

Křesťané jsou přesvědčeni, že i víra je dar. A někteří také říkají, že víra je i schopnost a umění držet se toho, co jsme jednou rozumově přijali, bez ohledu na to, jak se nám mění právě teď, v tuto chvíli, nálada. A jsou také toho názoru, že víra nepotřebuje žádné důkazy, protože pak by nebyla vírou.

Asi nejjednodušší je k víře se hlásit nebo ji vyznávat. Daleko náročnější a obtížnější je soustavně se ve věcech víry vzdělávat. A vůbec nejsložitější je podle této víry v pokoře žít.

Každému z nás, lidí, se darů a schopností dostalo a dostává v nestejně míře. Nevíme, proč.

Ale to nic nemění na skutečnosti, že životním posláním člověka je, aby tyto

všechny tyto dary využíval a svoje schopnosti tvořivě rozvíjel.

Simek

NEJKRÁSNĚJŠÍ MĚSÍC (KVĚTEN) ZA NÁMI.

Musím se vám, milí čtenáři, přiznat k tomu, že jsem pěkná ostuda. Letos jsem totiž porušil svou dlouholetou tradici a nepřečetl jsem si první květnový den báseň Karla Hynka Máchy Máj. Nepřátelům českého jazyka zosobněného jejich pedagogů na základních či jiných školách se omlouvám za to, že opětovně a naprosto zbytečně strkám hlavu do oprátky a čtu povinnou četbu. Jenomže ta báseň má své jedinečné kouzlo, byť pro někoho třeba dobře ukryté. A toto její kouzlo je navíc ještě znásobeno při četbě někde v krásné přírodě, v tomto nejkrásnějším měsíci, nejlépe těsně před západem slunce.

Byl pozdní večer, první máj... Po servilním úvodu opěvujícím udatnost a slávu zbabělých (jak víme dobře z vlastní zkušenosti) Čechů (Čechové jsou národ dobrý...), úlitbě nějakému ctihodnému a veleváženému měšťanovi Hynku Kommnovi, snad za mrzký peníz, kterým podpořil vydání této knihy, se naplno otevírá svět básnickovy imaginace a my se hluboko noříme do této krajiny duše a prožíváme spolu s ním poslední hodiny života na smrt odsouzeného – osudy vraha, jeho tragicky končící lásky, i osud oběti jeho hněvu, která si smrt zasloužila i nezasloužila, jeho soka v lásce - jeho nepoznaného otce, jenž se ho kdysi zřekl. Se stejnou působivostí je nám vykreslena krása přírody májového času jako hrůza

času mezi rozsudkem smrti a popravou. Čím více totiž vnímá člověk svou smrtelnost, tím více si váží života a jeho nezasloužených darů. A čím více vnímá krásu přírody a života, tím více prožívá nesmyslnost toho, že by ho tato krása měla jednou opustit a on měl zůstat sám někde v temnotě hrobu a smrti. O této hrůze ví mimochodem své Fjodor Michaljovič Dostojevskij, jehož takový zážitek poznamenal a ovlivnil na celý zbytek života.

Květen je vskutku krásný měsíc. V Karolininých sadech potkávám zamilované páry vedoucí se za ruku či přitisknuté k sobě v pevném objetí poblíž nějaké té zídky, a procházím kolem s úsměvem vidoucího a vědoucího. V květnu také všude vnímám stopy Marie, která spěchá do hor a pod srdcem nese pramen ponorné řeky, která později vytryskne a zamíří do moře věčnosti, do oceánu lásky. *Zklamánáť láska má, bez konce láska je...* Láska člověka je krásná v tom, že umí vyprávět o lásce Boží.

Keltové si prvního listopadu připomínali konec starého a začátek nového roku.. Po půl roce, 1. května, slavili svátek Beltine, svátek světla a života vítězí nad temnotou a smrtí. Zapalovali na vyvýšených místech dobré ohně, které měly zahnat zlé síly dále od jejich obydlí. U nás se dnes z toho důvodu (jsem o tom přesvědčen) v předvečer Beltine „pálí čarodějnice“ a nikdo už ani neví proč. Mácho-

va básnická duše vycítila, že květen je ze všech měsíců „nejmladší“ a nejkrásnější. Tak krásný, že další čas je jenom cestou do stáří a vstříc smrti. Píseň písní zpívá o tom, že silná jako smrt je láska. Na konci

našich životů může stát jen jedna z nich. Která bude mou, nevím. Ještě ne. A která bude asi vaše?

Jáhen Josef Kubeš

INFORMACE – bude vás zajímat

22. ROČNÍK KATOLICKÉ CHARISMATICKÉ KONFERENCE SE BLÍŽÍ

Již 22. ročník Katolické charismatické konference se bude konat ve dnech 6. až 10. července 2011 v Brně. Hlavní program proběhne v moderním pavilónu F na brněnském výstavišti BVV. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cikrle a náměstek hejtmana Jihomoravského kraje Ing. Stanislav Juránek.

Motto letošní konference tvoří evangelní úryvek: „Udělejte všechno, co vám řekne“ (Jan 2,5). Program konference tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby. Konference začíná ve středu 6. července 2011 v 19.00 hodin bohoslužbou, v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně na Petrově, které bude předsedat biskup Vojtěch Cikrle.

Pozvání na letošní konferenci přijal P. Raniero Cantalamessa, italský kapucín a papežský kazatel, autor řady publikací. Přednášejícími budou také: P. Vojtěch Kodet, P. Aleš Opatrný, Karel Řežábek, P. Petr Karas, Viola a Augustin Svobodovi a další.

Další informace a přihlášky:
<http://konference.cho.cz>

POUŤ K PRAMENŮM

V prvním roce přípravy na Cyri-lometodějské jubileum se uskuteční **pouť u pramene řeky Dyje** na louce blízko Třeště.

Pouť bude **6. července 2011** s tímto programem:

10.00 růženec za 60 farností, jimiž Dyje protéká

10.30 mše sv. s požehnáním vody a obnovou křtu

„Kamkoli se řeka dostane ... vše se uzdraví.“ Ez 47,9

- k prameni Božího slova v Písmu
- k prameni života s Bohem ve křtu
- k prameni života společenství ve slavení neděle
- k prameni křesťanské národní tradice

Parkování na vyhrazené louce při silnici Třešť - Panenská Rozsíčka (500 m od pramene). Stoličky na sezení vzít s sebou.

www.farnostznojmo.cz

VÝROČÍ

O. ČAMEK Miloslav, Mgr., Ing

slaví 15 let kněžství. Na kněze byl vysvěcen 22.6.1996 v Brně. Od r. 2003 je farářem v Hlubokých Mašůvkách, kam přišel z třebíčského děkanství.

O. VÁCHA Marek, Mgr., Ph.D.

slaví 15 let kněžství. Na kněze byl vysvěcen 22.6.1996 v Brně. Od r. 2003 působí v Lechovicích, nejdříve jako administrátor a 15.9.2007 byl ustanoven farním vikářem.

O. BARTOŠ Jindřich, Mons. Mgr., děkan u sv. Mikuláše byl před 30 lety – 28.6.1981 v Brně vysvěcen na kněze. Od 1.7.1993 působí ve farnosti sv. Mikuláše. 5.12.2007 při příležitosti 230. výročí založení brněnské diecéze mu biskup brněnský Vojtěch Cikrle udělil za obětavou kněžskou službu medaili sv. Petra a Pavla. 15.9.2010 byl jmenován „kaplanem Jeho Svatosti“ (titul „Mons.“).

O. KOPECKÝ Pavel, ICLic., soudce církevního soudu, byl v Brně 28.6.1981, tj. před 30 lety vysvěcen na kněze. V r. 1993 odchází od sv. Mikuláše,

kde byl farářem, do Moravského Krumlova, kde byl jmenován farářem a děkanem. V r. 2003 je jmenován duchovním rádcem orlů župy Sušilovy. Dnes je farářem v Čebíně.

O. KODEDA Alvarez Petr OP, Mgr., Ing. administrátor u sv. Kříže oslaví 50 let života. Narodil se 30.6.1961 v Plzni. Na kněze byl vysvěcen v r. 1998 v Olomouci u sv. Michala. Do Znojma přišel 1.11.2008 jako administrátor z Uherského Hradiště.

O. SOBOTKA Pavel, Mgr., farář v Příměticích. Narodil se před 35 lety – 20.7.1976 ve Velkém Meziříčí. Na kněze byl vysvěcen v r. 2002 v Brně a 1.7.2002 byl ustanoven farním vikářem v Příměticích a ostatních farnostech v týmové spolupráci.

Připojujeme se ke všem gratulantům a vyprošujeme všem jubilantům hodně Božího požehnání a darů Ducha svatého do dalšího působení v našich farnostech!

SVÁTOST KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

V **sobotu 2. července v 10.30 h** v dominikánském kostele Neposkvrněného Početí Panny Marie v Olomouci přijme **svátost kněžského svěcení**, znojemský rodák náš bratr jáhen **Jindřich Martin Poláček OP.**

Přihlášky na autobus v sakristii kostela sv. Kříže.

V **úterý 5. července** na slavnost sv. Cyrila a Metoděje v **10 hodin bude primiční mše svatá v kostele sv. Kříže ve Znojmě.**

Modleme se za novokněze a prosme Pána za častější udělování této svátosti!

ČLOVĚK JE KOMENTÁŘ K EVANGELIU

Ne metro, ale lidské srdce, říká Jan Rybář ve svém zamyšlení

Houslový virtuos, který hraje v nejznámějších koncertních síních světa, oblékl místo fraku riflovinu a jal se v podzemí metra hrát svá nejlepší čísla. Kamera ukázala průměrně osm lidí ze sta kolemjdoucích, kteří se u něho chvíli zastavili. Jen asi jeden člověk ze sta ho poznal. Zajímavý pokus: vrcholová hudba, nabízená gratis tam, kde ji nikdo nečeká. A závěr? Takové hudbě přísluší jen prostředí k tomu vyhrazené.

V Kolíně chtěli uskutečnit na náměstí projekt „Celonárodní čtení z Bible“. Leč radní usoudili, že Bible patří do prostor k tomu vyhrazených: do kostela, kde ji lidé očekávají, kde její slovo uspává navyklé publikum.

Není to pravda. Vždyť Kristus kázal kdekoli, nejen ve chrámě. Mluvil na ulici, cestou, po domech. Jeho slovo probouze-lo, burcovalo, provokovalo. I dnes by upoutalo, kdyby se mohlo slyšet. Elity našeho světa však jeho učení podceňují, přezírají, snad jím i pohrdají. (Ono totiž nutí k adoraci).

Na školách se přednášejí myšlenky antických i osvícenských autorů, jen ne ty Kristovy. Asi pro svoji prostotu, až výrazovou chudobu; bez abstrakce a teorie. Jenže právě proto mu rozumí lidé všech dob a generací. Mluví nejen k rozumu, ale zvláště k srdci. Nejen tedy metro, náměstí, kostel či škola – ale lidské srdce především je onen „prostor k tomu vyhrazený“.

Jan Rybář

DESATERO KLIDU

Právě dnes budu šťasten z jistoty, že jsem byl stvořen pro blaho, a to ne pouze na onom světě, ale stejně tak i na tomto. Právě dnes se přizpůsobím okolnostem bez toho, že bych si nárokoval, aby se okolnosti podřídily mým přáním.

Desatero klidu

1. Právě dnes se pokusím žít den výhradně bez pokusení vyřešit svůj celoživotní problém.

2. Právě dnes se budu starat víc o to, jak vypadá mé vlastní chování: Nikoho nebudu kritizovat a nebudu od nikoho vyžadovat přímost či ukázněnost kromě sebe samotného.

3. Právě dnes budu šťasten z jistoty, že jsem byl stvořen pro blaho, a to ne

pouze na onom světě, ale stejně tak i na tomto.

4. Právě dnes se přizpůsobím okolnostem bez toho, že bych si nárokoval, aby se okolnosti podřídily mým přáním.

5. Právě dnes zasvětim 10 minut dobrému čtení myslíc na to, že jako je pokrm potřebný pro život těla, tak je četba pokrmem potřebným pro život duše.

6. Právě dnes udělám dobrý skutek a nebudu o něm nikomu říkat.

7. Právě dnes udělám alespoň jednu věc, kterou se mi nechce dělat a jestliže mě někdo urazil, pokusím se, aby se o tom nikdo nedozvěděl.

8. Právě dnes sestavím podrobný program svého dne, možná jej celý nespl-

ním, ale sepíšu si jej. A uchráním se tak od dvou kalamit – uspěchanosti a nerozhodnosti.

9. Právě dnes budu pevně věřit, i když okolnosti budou svědčit o opaku, že Dobrá Prozířetelnost Boží se o mne stará, jakoby nic jiného kromě mě na světě neexistovalo.

10. Právě dnes se nebudu bát a hlavně nebudu mít strach ocenit to, co je krásné a věřit v dobrotu.

To, že mám konat dobro dvanáct hodin, mi nemůže sebrat odvalu vzhledem k pomyslení, že bych je musel konat celý svůj život.

Jan XXIII.

NA SLOVÍČKO

Blahoslavení chudí v duchu

Blahoslavení chudí v duchu, neboť jim patří nebeské království. Nikoliv buďžkníčemové, nikoliv omezení nebo duševně nemocní, ale chudí v duchu. Co to znamená? Kdo se svou chudobou nesouhlasí a touží po bohatství, ten není chudý v duchu. Kdo se své chudoby snaží zbavit nekalým způsobem, ten určitě není chudý v duchu. A naopak někdo může mít i velký majetek, ale nelpí na něm, je ochoten se dělit s druhými - ten ducha chudoby má. Mám já ducha chudoby? Vždycky? Jak v tomto směru vypadá můj dosavadní život? Na čem ještě lpím? Co je třeba „prodat“? Mohu v této oblasti ještě dál růst? Jak konkrétně žít chudobu, abych nepohoršoval, ale působil apoštolsky a přitažlivě? Jistě se bude chudoba projevat jinak mezi zaměstnanci diplomatického sboru než u pracovníků zemědělského družstva. A proto, Duchu svatý, řekni mi jasně, jak si chudobu představuješ u mě.

DÍKY

Děkuji Ti za všechno, co jsi ode mne v mém životě chtěl.

Honba za bohatstvím

Honba za bohatstvím není rozšířeným hříchem jenom v zemích bohatých. Setkáváme se s ní čím dál častěji i v zemích rozvojových, kde je sice fyzický hlad, ale pramalý duch chudoby. Dříve tam lidé tolik po bohatství netoužili. Dnes je i pro tyto země typická závist, převraty, politické konflikty. Bohatství je hříchem dvacátého (jedenadvacátého) století. Hřích je možné vykoupit pokáním, smírem – i za ty druhé. Právě duch chudoby je speciálním léčebným prostředkem na tuto nemoc dnešní doby. Chceme-li tu propast hříchu bohatství vyrovnat, musíme sbírat, kde se dá. K duchu chudoby nepotřebujeme státní souhlas ani žádnou přihlášku. O mém slibu chudoby nemusí nikdo nic vědět. Čím tajnější, tím cennější. Je třeba to dobře uvážit.

Na minutu s L. Kubíčkem: Zapalují?

Buď pozdraven za čas mého narození.

Bud' veleben za dobré hodiny i hořké dny.

Bud' požehnán za všechno, co jsi mi odepřel.

Nepropouštěj, Pane, svého tvrdohlavého a líného sluhu ze svých služeb.

Ty máš moc nade mnou i v oné hlubině, kde zcela sám rozhoduji o sobě a o svém věčném osudu.

Ponechej mne ve svých službách po všechny dny mého života.

Žádej si, co chceš.

Ale dej mi jen to, co Ty ukazuješ.

Budu-li ve Tvé službě unavený, pak ať není unavena Tvá trpělivost se mnou.

Ty přicházíš, Ty dáváš sílu, abych věřil ve vítězství, které je Tvým vítězstvím ve mně, ve všech porážkách, které jsou mými porážkami.

Hugo a Karl Rahner

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každý den v 7 h u **Mnišek dominikánek je mše svatá** s možností účasti věřících. Vstup klášterem Dolní Česká 1 do 6.55 h. V kostele u sv. Kříže ranní mše sv. v 6.45 h mše sv. nebudou.
- Každou neděli při mši sv. v 9 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.
- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby maminek**.
- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.
- Každé druhé úterý v měsíci od 14 h do 17.30 h v kostele sv. Kříže **adorace za nenarozené děti**.
- Každou středu od 9 do 12 h na faře u sv. Mikuláše **setkání dětiček a jejich maminek**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý pátek v 17 h je v Příměticích **dětská mše**.
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu v 9 h v **pensionu na Vančurově ul.** ve společenské místnosti mše sv.
- Každou sobotu v 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130,

vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.

PŘIPRAVUJE SE

- 29.5. v 8 h u sv. Kříže **1. sv. přijímání dětí** z farnosti sv. Kříže, o 6. neděli velikonoční.
- 29.5. v 15 h ve Vranově **posvěcení nového oltáře** o. biskupem Vojtěchem; pro účastníky svěcení oltáře ve Vranově je mimořádné obecné dovolení v neděli odpoledne projíždět zákazem po silnici mezi Lesnou, Onšovem a Vranovem.
- 2.6. **Nanebevstoupení Páně**, mše sv. v 8 a 17 hod u sv. Jana Křtitele; v 7 a 18 h u sv. Kříže.
- 2.6. ve 20 h u sv. Mikuláše **hodinová adorace**.
- 3.6. **první pátek** – od 14 hod adorace a sv. zpověď v kostele sv. Jana Kř. mše sv. v 8 a v 17 hod.
- 3. – 11.6. nověna ke sv. Anežce Přemyslovně na Hradišti – denně v 17,00 hodin.
- 4.6. **první sobota**, měsíční pouť v Hl.Mašůvkách, v 15 h německá mše sv., v 18 h poutní mše sv. u Lurdské jeskyně; celebruje redemptorista P. J. Šindelář z Tasovic; autobus ze Znojma v 17 h.
- 4.6. v 17 h **otevření výstavy** na téma „Útěk sv.Rodiny do Egypta a bolest současnosti“
- 5.6. v 15 h v Louce na faře **tradiční dětský den**; děti i s doprovodem jsou srdečně zvány.
- 6.6. v 18 h **mše sv. ke cti sv. Norberta** v louckém kostele v kapli sv. Norberta.
- 12.6. **Boží hod Svatodušní**; sbírka na Charitu.
- 12.6. **poutní slavnost sv. Antonína**, mše sv. u kostela sv. Antonína ve 14,00

hodin - opat Marian R. Kosík, O.Praem. z Nové Říše.

- 12.6. v 17 h u sv. Mikuláše **svátostné požehnání na ukončení velikonoční doby**.
- 18.6. Fotbalový turnaj v malé kopané pro mladší žáky (do 6. třídy) na farním hřišti v Příměticích. Přihlášky týmů na farniturnaj@centrum.cz.
- 19.6. první svaté přijímání v Příměticích
- 19.6. v 15 h **měsíční modlitba v popické kapli**, pěší ve 14 hod z Kraví hory
- 23.6. **slavnost Těla a Krve Páně**, mše sv. v 8 a 17 h u sv. Jana Křtitele; v Louce v kostele v 18 h; v 7 a 18 h u sv. Kříže; 18.30 v Příměticích s průvodem.
- 24.6. slavnost **Narození sv. Jana Křtitele**; mše sv. u sv. Kříže v 7 a 18 h.
- 24.6. v 17 h u sv. Jana Kř. **mše sv. pro děti na ukončení školního roku**.
- 25.6. Fotbalový turnaj v malé kopané pro starší žáky (od 7. třídy do 18ti let) na hřišti v Citonicích. Přihlášky týmů na farniturnaj@centrum.cz.
- 26.6. **Oslava Božího Těla ve Znojmě**, mše sv. v 9 hod v horním parku pak Eucharistický průvod do kostela sv. Kříže (obvyklá mše sv. v 9 a v 10 h nebude, mše sv. v 8 a v 11 h bude).
- 29.6. **Slavnost apoštolů sv. Petra a Pavla**, mše sv. v 8 h u sv. Jana Kř.; v 19 h modlitební setkání u Svatého Kamene za Hnanicemi; autobus v 17,30 h Přímětice, lázně, Palackého, Vídeňská.
- 29.6. v 7 a 18 h mše sv. u sv. Kříže.
- 30.6. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace před I. pátkem**.

Kurz víry: 5.6. a 19.6. v 18 h na faře u sv. Mikuláše.

ČERVENEC

- 1.7. Slavnost **Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**, u sv. Kříže mše sv. budou v 7 a v 18 hodin
- 1.7. **první pátek** - u sv. Jana Křtitele adorace před vystavenou Nejsvětější Svátostí a sv. zpověď od 14 h.
- 2. a 3.7. **hlavní pouť v Hlubokých Mašůvkách**
- 3.7. v 10 h v Havraníkách **mše sv. ke cti sv. Cyrila a Metoděje**; V Konicích, Hnanicích ani v Šatově mše sv. nebudou; všichni jsou zváni do Havraníků.
- 5.7. slavnost **sv. Cyrila a Metoděje**, mše sv. v 8 h u sv. Mikuláše; u sv. Kříže v 7, 10 a 18 h. V 10 hodin bude mít primiční mši fr. Jindřich Martin Poláček.
- 6.7. **POUŤ K PRAMENŮM** - v 10 h mše sv. u pramene řeky Dyje na louce u Třeště; autobus ze Znojma v 8 h Vídeňská u mostu, Palackého, lázně, Přímětice. Je třeba se přihlásit.
- 9. – 16.7. tábor pro starší děti (6. třída až střední škola).
- 10.7. Slavnost **Posvěcení kostela sv. Kříže**, mše sv. budou v 8, 10 a v 18 h.
- 10.7. Pouť ke sv. Markétě v Přímětích, mše sv. v 9 h.
- 16. – 23.7. tábor pro mladší děti (2. – 6. třída)
- 17.7. v 15 h **měsíční modlitba v popické kapli**; pěší odchází ve 14 h z Kraví hory; autobus nepojede.
- 24.7. **poutní mše sv. v kapli sv. Eliáše** v 10,30 h.
- 24.7. v 15 h v Konicích **hlavní pouť ke cti sv. Jakuba**, poté společné přátelské posezení při občerstvení. Všichni jsou srdečně zváni.
- 31.7. v 18 h výroční **mše sv. na hradě Cornštejně** u Bítova.

SRPEN

- 1.8. předvečer slavnosti Porciunkule u sv. Jana Křtitele, sv. zpověď od 15 h, v 17 h mše sv.
- 2.8. **slavnost Porciunkule** v kostele sv. Jana Křtitele: mše sv. v 8 a v 17 h, celý den výstav Nejsvětější svátosti, sv. zpověď od 9 do 12 h, pak od 14 h do 17 h;
- 4.8. čtvrtek před prvním pátkem – 20 h **adorace** u sv. Mikuláše
- 6.8. 18 h v **Hlubokých Mašůvkách měsíční pouť**; autobus ze Znojma odjíždí v 17 h.
- 7.8. v 18 h **mše sv. na Novém Hrádku** u Lukova.; parkování nejbliže u bunkru mezi Podmolím a Lukovem a pak 3 km pěšky.
- 8.8. Slavnost **sv. otce Dominika, zakladatele Řádu kazatelů**, mše sv. budou v 7 a v 18 h.
- 14.8. **poutní mše sv. v proboštském kostele sv. Hippolyta** v 10,30.
- 14.8. v 11 h **poutní mše sv. na hradě Bítově**; v 10.45 h průvod od studánky.
- 14.8. ve 14 h v popické kapli německá pobožnost rodáků; v 15 h **měsíční modlitba** v popické kapli, **tentokrát mše sv.**; pěší z Kraví hory ve 14 h.
- 15.8. Slavnost **Nanebevzetí Panny Marie**, u sv. Kříže mše sv. budou v 7 a v 18 h; u sv. Jana Kř, v 8 a 17 h.
- 20. – 21.8. farnost Znojmo-Louka pořádá **tradiční výstavu jirín a mečíků**. Výstava je otevřena od 9 do 12 a od 14 do 18 h. Během výstavy je možnost prohlídky kostela a krypty.
- 23. – 27.8. **XI. pěší pouť ze Znojma na Velehrad**.
- 27.8. ve 12 h na Velehradě poutní mše sv., **Autobus na Velehrad** pojede ze Znojma v 5.30 h Vídeňská u mostu, Palackého, lázně, Přímětice; Je třeba se při-

hlásit na faře u sv. Mikuláše. Cena 200 Kč.

- 27.8. **Diecézní pout' rodin** ve Žďáře nad Sáz. - klášteře 9 – 16 h.
- 28.8. farní odpoledne na farní zahradě v Příměticích.

ZÁŘÍ

- 1.9. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před prvním pátkem.

- 2.9. **První pátek**, adorace a sv. zpověď od 14 h u sv. Jana Křtitele.

- 4.9. u sv. Kříže poutní slavnost **Narození Panny Marie** (týká se milostného obrazu Panny Marie). Slavnosti bude předcházet triduum, mše svaté budou v 8, 10 a v 18 h.

Změna bohoslužeb o prázdninách:

páteční mše sv. v 17 h v kostele sv. Jana Kř. nebude (mimo 1. pátek v červenci)

RECEPTY

Pokoj s nadřizenými

Základem je 1 kg pokory

$\frac{3}{4}$ kg poslušnosti

stejně množství pochopení

V hrnci rozpustíme 25 dkg otevřenosti a za stálého míchání postupně přidáváme 15 dkg upřímnosti. Vyšleháme 7 dcl odpuštění a opatrně vmícháme do celé směsi. Upečeme v troubě vyhřáté láskou a posypeme jednotou. Podáváme s modlitbou.

Pro návštěvníky

2 tuny trpělivosti

77 vagónů rozhodnutí přijmout

každého takového jaký je

mnoho hrstí přátelství

2 sudy porozumění

10 hrnců tolerance

Vědro naslouchání

oceán odpuštění

celý vesmír lásky

Všechno zamícháme a odevzdáme do Božích rukou. Během pečení neotevírejme troubu, koláč pokoje by mohl splasknout.

Pokoj doma

1 kg sebezapření se promíchá s 1 kg ochoty ke spolupráci.

K tomu se přidá $\frac{1}{2}$ kg poslušnosti k Božím příkázáním a dolijeme několik litrů sebeovládání.

Přidáme 5 lžic odpuštění, posypeme trochou modliteb a dáme péci do zpovědnice. Péct pozvolna nejlépe na první pátek a duše je plná pokoje.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing.Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk POLYGRAF Znojmo
